

Dzień dobry,

Na dzisiejszych zajęciach z edukacji społecznej chciałabym pokazać Ci, że my ludzie, jesteśmy bardzo różni. Różnimy się od siebie cechami charakteru, swoimi poglądami na dany temat, przemyśleniami, odczuciami, przeżyciami, doświadczeniami, w których uczestniczymy. Różnie wyglądamy i ubieramy się. Ta nasza różność sprawia, że każdy z nas jest wyjątkowy.

Na przykład, spotkamy osoby, które lubią jeść warzywa, ale i takie, które z warzyw lubią tylko ogórka i paprykę. Czy to znaczy, że ktoś jest tutaj gorszy lub lepszy? Nie. Każdy z nas lubi coś innego.

Czasem spotkamy osobę na ulicy, która ma niebieskie włosy. Czy to oznacza, że taka osoba jest gorsza, że możemy się z niej wyśmiewać? Nie. Widocznie tej osobie podobał się taki kolor. Po prostu wybrała inny kolor włosów dla siebie i to też jest w porządku.

Różnimy się od siebie cechami charakteru. Są osoby, które są bardziej otwarte w kontakcie z drugą osobą, więcej mówią, chętnie występują na scenie. Ale mamy też i takie osoby, które są bardziej nieśmiałe, nie lubią zbyt dużo mówić, nie lubią występować na scenie. I bardzo dobrze, że tak jest. To pokazuje, że jesteśmy różni i potrafimy razem ze sobą funkcjonować.

Czasem możesz spotkać osobę, która idzie opierając się o lasce lub jedzie na wózku inwalidzkim. Tak, jesteśmy różni. Nikt z nas nie jest gorszy. Każdemu z nas należy się szacunek i akceptacja.

Chciałabym Ci również zaprezentować tekst pt.: "Inni"

Inni

Było to bardzo, bardzo niedawno temu. Pewien niesłychanie piegowaty chłopiec, na którego dzieci wołały Piegus, postanowił założyć klub. Klub Innych. Koleżanka z klasy a, zwana Jakałą, obiecała, że jąkać się będzie nawet we śnie, byleby ją przyjąć do klubu i jej koleżankę z klasy d, zezowatą Zezię. Grubas z klasy c udowodnił, że inność jego siostry polega na przedziwnym ubieraniu się. W dodatku jej koleżanka, zwana Rybcią, potrafi całymi godzinami szeptać coś pod nosem do rybek akwariowych. Ale to nie wszystko. Dziewczynka z sąsiedniej klasy, niejaka Dycia, mogła z kolei zapomnieć o całym świecie, zbierając na łące kwiaty i obserwując przy tym owady – nie byłoby w tym nic dziwnego, gdyby nie to, że Dycia znała mowę stokrotek i kamieni [...]

Cóż, każdy jest w jakiś sposób Inny. Niepowtarzalny. Piegus zaznaczył w statucie klubu, że każdy ma prawo być sobą i szanować inność, która nie będzie prowadzić do złego. Prezesem klubu została dziewczynka z zerówki – potrafiła pięknie grać na grzebieniu. Na nazwisko miała po prostu Inna.

Jest to opowiadanie, które mówi nam o pomysłach jednego z chłopców, Piegusa, który założył „Klub Innych”. W tym klubie znalazły się bardzo różne osoby, co pokazuje, że ta różnorodność jest nam bardzo potrzebna. Członkowie klubu pokazują, że każdy jest akceptowany.

A ja mam teraz dla Ciebie propozycję. Spróbuj zrobić plakat, w którym pokażesz jak różni ludzie są na świecie: mają różny kolor skóry, kolor włosów, różne sylwetki, jedni poruszają się samodzielnie, a inni potrzebują wsparcia, lubią różne rzeczy.

Jestem ciekawa, jaki plakat Ci powstanie.

Życzę Ci owocnej pracy.

Dziękuję bardzo

Aneta Trojanowska